

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1467/97

z dnia 7 lipca 1997 r.

w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu

(Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy

		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1056/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r.	L 174	5	7.7.2005
► <u>M2</u>	Rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r.	L 306	33	23.11.2011
► <u>M3</u>	Rozporządzenie Rady (UE) 2024/1264 z dnia 29 kwietnia 2024 r.	L 1264	1	30.4.2024

▼B**ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1467/97****z dnia 7 lipca 1997 r.****w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu**

SEKCJA 1

DEFINICJE I OCENY**▼M3***Artykuł 1*

1. W niniejszym rozporządzeniu określa się przepisy służące przyspieszeniu i wyjaśnieniu realizacji procedury nadmiernego deficytu. Celem procedury nadmiernego deficytu jest zapobieganie nadmiernym deficytom publicznym oraz – jeżeli one wystąpią – doprowadzenie do ich korekty, przy czym przestrzeganie dyscypliny budżetowej jest sprawdzane na podstawie kryteriów deficytu publicznego i długu publicznego.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „uczestniczące państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie, których walutą jest euro.

3. Zastosowanie mają definicje zawarte w art. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1263 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Artykuł 2

1. Uznaje się, że przekroczenie przez deficyt publiczny wartości odniesienia ma charakter wyjątkowy zgodnie z art. 126 ust. 2 lit. a) tiret drugie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), jeżeli wynika ono z istnienia znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w całej Unii, które zostało stwierdzone przez Radę zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) 2024/1263, lub z wyjątkowych okoliczności pozostających poza kontrolą rządu, mających duży wpływ na finanse publiczne danego państwa członkowskiego, zgodnie z art. 26 tego rozporządzenia.

Ponadto przekroczenie przez deficyt wartości odniesienia uznaje się za tymczasowe w przypadku, gdy prognozy budżetowe dostarczone przez Komisję wskazują, że deficyt spadnie poniżej wartości odniesienia po ustaniu znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej lub wyjątkowych okoliczności, o których mowa w akapicie pierwszym.

2. W przypadku gdy stosunek długu publicznego do produktu krajowego brutto (PKB) przekracza wartość odniesienia, uznaje się, że zmniejsza się dostatecznie i zbliża się do wartości odniesienia w zadowalającym tempie zgodnie z art. 126 ust. 2 lit. b) TFUE, jeżeli dane państwo członkowskie przestrzega swojej ścieżki wydatków netto, ustalonej przez Radę.

Komisja przygotowuje sprawozdanie zgodnie z art. 126 ust. 3 TFUE, gdy stosunek długu publicznego do PKB przekracza wartość odniesienia, sytuacja budżetowa nie jest bliska równowadze lub nie wykazuje nadwyżki oraz gdy odchylenia zarejestrowane na rachunku kontrolnym państwa członkowskiego przekraczają:

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1263 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 (Dz.U. L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj>).

▼ **M3**

- a) bądź 0,3 punktu procentowego PKB w ujęciu rocznym,
- b) lub 0,6 punktu procentowego PKB w ujęciu skumulowanym.

3. Opracowując sprawozdanie na mocy art. 126 ust. 3 TFUE, Komisja bierze pod uwagę wszystkie istotne czynniki wskazane w tym artykule, o ile znacząco wpływają one na ocenę spełniania kryteriów deficytu i długu przez dane państwo członkowskie.

Sprawozdanie, o którym mowa w art. 126 ust. 3 TFUE należyście odzwierciedla:

- a) skalę wyzwań związanych z długiem publicznym w oparciu o metodykę, o której mowa w art. 10 rozporządzenia (UE) 2024/1263, ewolucję sytuacji w zakresie długu publicznego i jego finansowania oraz związane z tym czynniki ryzyka, w szczególności strukturę zapadalności, walutę, w której denominowany jest dług, i zobowiązania warunkowe, w tym wszelkie zobowiązania ukryte związane ze starzeniem się ludności i długiem sektora prywatnego;
- b) rozwój sytuacji budżetowej w średnim okresie, w tym w szczególności wielkość rzeczywistego odchylenia od ścieżki wydatków netto, ustalonej przez Radę w ujęciu rocznym i skumulowanym, mierzone za pomocą rachunku kontrolnego;
- c) rozwój sytuacji gospodarczej w średnim okresie, w tym wzrost potencjalny, zmiany inflacji i zmiany cykliczne w porównaniu z założeniami leżącymi u podstaw ścieżki wydatków netto, ustalonej przez Radę;
- d) postępy w realizacji reform i inwestycji, w tym w szczególności polityki mające na celu zapobieganie zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowanie oraz polityki służące realizacji wspólnej strategii Unii na rzecz wzrostu i zatrudnienia, w tym polityki wspierane z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 ⁽¹⁾, a także ogólną jakością finansów publicznych, w szczególności skuteczność krajowych ram budżetowych;
- e) zwiększenie inwestycji publicznych na obronność, w stosownych przypadkach z uwzględnieniem również czasu rejestracji wydatków na sprzęt wojskowy.

Komisja uwzględnia należyście i wyraźnie wszelkie inne czynniki, które w opinii danego państwa członkowskiego mają znaczenie dla kompleksowej oceny spełniania kryteriów deficytu i długu i które zostały przedstawione Radzie i Komisji przez to państwo członkowskie. W tym kontekście szczególną uwagę zwraca się na wkłady finansowe na rzecz wspierania solidarności międzynarodowej i osiągnięcia wspólnych priorytetów Unii, o których mowa w art. 13 lit. c) rozporządzenia (UE) 2024/1263.

4. Rada i Komisja dokonują zrównoważonej oceny ogólnej wszystkich istotnych czynników, w szczególności zakresu, w jakim wpływają one na ocenę spełniania kryteriów deficytu lub długu jako czynniki zaostrzające lub łagodzące. W przypadku gdy skala wyzwań związanych z długiem publicznym w danym państwie członkowskim jest poważna, jak określono w ust. 3 akapit drugi lit. a) niniejszego artykułu, uznaje się, że stanowi ona jeden z kluczowych czynników zaostrzających. Korzystnych zmian gospodarczych, budżetowych i finansowych związanych z cyklem koniunkturalnym nie uznaje się za czynniki łagodzące, natomiast zmiany niekorzystne mogą zostać uznane za czynniki łagodzące.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

▼ M3

Podczas oceny spełniania kryterium deficytu, jeśli stosunek długu publicznego do PKB przekracza wartość odniesienia, czynniki te uwzględnia się przy podejmowaniu kroków prowadzących do decyzji o istnieniu nadmiernego deficytu, o których mowa w art. 126 ust. 4, 5 i 6 TFUE, wyłącznie wtedy, gdy całkowicie spełniony jest podwójny warunek zawarty w nadrzędnej zasadzie stanowiącej, że przed uwzględnieniem tych istotnych czynników deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostaje bliski wartości odniesienia, a przekroczenie wartości odniesienia ma charakter tymczasowy.

Czynniki te uwzględnia się jednak przy podejmowaniu kroków prowadzących do decyzji o istnieniu nadmiernego deficytu, jeżeli ocena dotyczy spełniania kryterium długu.

5. Jeżeli państwowi członkowskim zezwolono na odchylenie od ich ścieżki wydatków netto zgodnie z art. 25 i 26 rozporządzenia (UE) 2024/1263, Komisja i Rada w ramach swojej oceny mogą podjąć decyzję o niewyciąganiu wniosków dotyczących istnienia nadmiernego deficytu.

6. Jeżeli Rada podjęła na mocy art. 126 ust. 6 TFUE decyzję o istnieniu nadmiernego deficytu w danym państwie członkowskim, Rada i Komisja uwzględniają, w kolejnych proceduralnych krokach artykułu 126 TFUE, istotne czynniki, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, ponieważ mają one wpływ na sytuację tego państwa członkowskiego, w tym przy podejmowaniu kroków określonych w art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w szczególności podczas ustalania terminu korekty nadmiernego deficytu i przy ewentualnym jego przedłużaniu. Tych istotnych czynników nie uwzględnia się jednak podczas podejmowania przez Radę decyzji na mocy art. 126 ust. 12 TFUE w sprawie uchylenia niektórych lub wszystkich jej decyzji podjętych na mocy art. 126 ust. 6–9 i ust. 11 TFUE.

▼ M2

SEKCJA 1A

DIALOG GOSPODARCZY*Artykuł 2a*

1. W celu zacieśnienia dialogu między instytucjami Unii, w szczególności Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją, oraz zapewnienia większej przejrzystości podejmowania decyzji i odpowiedzialności za ich podejmowanie właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zaprosić przewodniczącego Rady, Komisji, a w razie potrzeby również przewodniczącego Rady Europejskiej lub przewodniczącego Eurogrupy do wzięcia udziału w debacie w celu omówienia decyzji Rady wydanych na mocy art. 126 ust. 6 TFUE, zaleceń Rady wydanych na podstawie art. 126 ust. 7 TFUE i wezwań wydanych na mocy art. 126 ust. 9 TFUE lub decyzji podjętych zgodnie z art. 126 ust. 11 TFUE.

Oczekuje się, że co do zasady Rada zastosuje się do zaleceń i wniosków Komisji lub publicznie wyjaśni swoje stanowisko.

Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może umożliwić udział w wymianie poglądów państwu członkowskiemu, którego dotyczą takie decyzje, zalecenia lub wezwania.

▼ M2

2. Rada i Komisja regularnie informują Parlament Europejski o stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

▼ B

SEKCJA 2

PRZYSPIESZENIE PROCEDURY NADMIERNEGO DEFICYTU**▼ M3***Artykuł 3*

1. W ciągu dwóch tygodni od przyjęcia przez Komisję sprawozdania wydanego zgodnie z art. 126 ust. 3 TFUE Komitet Ekonomiczno-Finansowy wydaje opinię zgodnie z art. 126 ust. 4 TFUE.

2. Biorąc w pełni pod uwagę opinię, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja, jeżeli uzna, że istnieje nadmierny deficyt, kieruje do Rady opinię oraz wnioski zgodnie z art. 126 ust. 5 i 6 TFUE i informuje o tym Parlament Europejski.

3. Rada decyduje, czy istnieje nadmierny deficyt, zgodnie z art. 126 ust. 6 TFUE, co do zasady w terminie czterech miesięcy od terminów przedstawiania sprawozdań, ustanowionych w art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 ⁽¹⁾. W przypadku podjęcia decyzji o tym, że w danym państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt, Rada jednocześnie wydaje dla niego zalecenia zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE. Rada podaje do wiadomości publicznej swoje decyzje podjęte zgodnie z art. 126 ust. 6 TFUE.

4. W zaleceniu Rady wydanym zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE określa się sześciomiesięczny termin maksymalny na podjęcie przez dane państwo członkowskie skutecznych działań. O ile jest to uzasadnione powagą sytuacji, termin na podjęcie skutecznych działań może wynosić trzy miesiące. W zaleceniu Rady określa się również termin korekty nadmiernego deficytu.

W zaleceniu Rada zwraca się również do państwa członkowskiego o wdrożenie ścieżki korekty wydatków netto, która zapewnia pozostawanie lub obniżenie i utrzymanie deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej wartości odniesienia w terminie określonym w zaleceniu.

W przypadku gdy procedura nadmiernego deficytu została wszczęta na podstawie kryterium deficytu, w odniesieniu do lat, w których oczekuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych przekroczy wartość odniesienia, ścieżka korekty wydatków netto musi być zgodna z minimalną roczną korektą strukturalną wynoszącą, jako poziom odniesienia, co najmniej 0,5 % PKB.

W przypadku gdy procedura nadmiernego deficytu została wszczęta na podstawie kryterium długu, ścieżka korekty wydatków netto powinna być co najmniej tak samo wymagająca jak ścieżka wydatków netto przyjęta przez Radę zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) 2024/1263 i co do zasady korygować skumulowane odchylenia na rachunku kontrolnym w terminie określonym przez Radę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 145, 10.6.2009, s. 1).

▼ M3

5. W terminie przewidzianym w ust. 4 niniejszego artykułu dane państwo członkowskie przedstawia Radzie i Komisji sprawozdanie z działań podjętych w odpowiedzi na zalecenie Rady wydane na mocy art. 126 ust. 7 TFUE. Sprawozdanie to zawiera cele dotyczące wydatków i dochodów publicznych oraz działań dyskrecyjnych zarówno po stronie wydatków, jak i dochodów, spójne z zaleceniem Rady, a także informacje o działaniach już podjętych i o charakterze działań planowanych z myślą o osiągnięciu tych celów. Państwo członkowskie podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej. Państwo członkowskie może zwrócić się do odpowiedniej niezależnej instytucji fiskalnej o sporządzenie niewiążącego, oddzielnego sprawozdania oceniającego, czy podjęte i planowane środki są wystarczające w odniesieniu do celów.

6. Rada może, na zalecenie Komisji, podjąć decyzję o przyjęciu zmienionego zalecenia na mocy art. 126 ust. 7 TFUE, w przypadku gdy:

- a) podjęto skuteczne działania w odpowiedzi na takie zalecenie i mają zastosowanie warunki, o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) 2024/1263, lub
- b) zastosowanie mają warunki, o których mowa w art. 25 rozporządzenia (UE) 2024/1263.

Zmienione zalecenie może w szczególności przedłużyć termin korekty nadmiernego deficytu, co do zasady o jeden rok.

Artykuł 4

1. Rozważając, czy w odpowiedzi na jej zalecenia wydane zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE zostały podjęte skuteczne działania, Rada opiera swoją decyzję na sprawozdaniu przedłożonym przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 3 ust. 5 niniejszego rozporządzenia i na jego wdrożeniu, a także na wszelkich innych publicznie ogłoszonych i wystarczająco szczegółowych decyzjach rządu danego państwa członkowskiego.

Jeżeli Rada stwierdzi, zgodnie z art. 126 ust. 8 TFUE, że dane państwo członkowskie nie podjęło skutecznych działań, powiadamia o tym Radę Europejską.

2. Każda decyzja Rady zgodnie z art. 126 ust. 8 TFUE o podaniu do publicznej wiadomości jej zaleceń w przypadku stwierdzenia, że nie zostały podjęte żadne skuteczne działania, jest podejmowana natychmiast po upływie terminu określonego zgodnie z art. 3 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

▼ M1*Artykuł 5***▼ M3**

1. Każdą decyzję Rady o wezwaniu danego uczestniczącego państwa członkowskiego do podjęcia działań zmierzających do ograniczenia deficytu zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE podejmuje się w terminie dwóch miesięcy od decyzji Rady na mocy art. 126 ust. 8 TFUE stwierdzającej brak podjęcia skutecznych działań. W wezwaniu Rada zwraca się do państwa członkowskiego o wdrożenie ścieżki korekty wydatków netto zgodnie z wymogami określonymi w art. 3 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Rada wskazuje również działania sprzyjające realizacji ścieżki korekty wydatków netto.

▼ M2

1a. Po wezwaniu Rady wydanym zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE dane państwo członkowskie przedstawia Radzie i Komisji sprawozdanie z działań podjętych w odpowiedzi na nie. Sprawozdanie zawiera cele dotyczące wydatków i dochodów publicznych oraz działań dyskrecjonalnych zarówno po stronie wydatków, jak i dochodów, a także informację o działaniach podejmowanych w odpowiedzi na określone zalecenia Rady, tak aby umożliwić Radzie, w razie potrzeby, podjęcie decyzji zgodnie z art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Dane państwo członkowskie podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej.

▼ M3

2. Rada może, na zalecenie Komisji, podjąć decyzję o przyjęciu zmienionego wezwania na mocy art. 126 ust. 9 TFUE, w przypadku gdy:

- a) podjęto skuteczne działania w odpowiedzi na takie wezwanie i mają zastosowanie warunki, o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) 2024/1263, lub
- b) zastosowanie mają warunki, o których mowa w art. 25 rozporządzenia (UE) 2024/1263.

Zmienione wezwanie może w szczególności przedłużyć termin korekty nadmiernego deficytu, co do zasady o jeden rok.

▼ M2*Artykuł 6***▼ M3**

1. Rozważając, czy w odpowiedzi na jej wezwanie wydane zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE zostały podjęte skuteczne działania, Rada opiera swoją decyzję na sprawozdaniu przedłożonym przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 5 ust. 1a niniejszego rozporządzenia i na jego wdrożeniu, a także na wszelkich innych publicznie ogłoszonych i wystarczająco szczegółowych decyzjach rządu danego państwa członkowskiego. Brany jest pod uwagę wynik misji nadzoru przeprowadzonej przez Komisję zgodnie z art. 10a niniejszego rozporządzenia.

▼ M2

2. Jeżeli zostaną spełnione warunki stosowania art. 126 ust. 11 TFUE, Rada nakłada sankcje zgodnie z tym artykułem. Każda taka decyzja zostaje podjęta nie później niż cztery miesiące po decyzji Rady zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE wzywającej dane uczestniczące państwo członkowskie do podjęcia działań.

Artykuł 7

Jeżeli uczestniczące państwo członkowskie nie zastosuje się do kolejnych aktów Rady wydanych zgodnie z art. 126 ust. 7 i 9 TFUE, decyzja Rady o nałożeniu sankcji zgodnie z art. 126 ust. 11 TFUE zostaje podjęta, co do zasady, w ciągu szesnastu miesięcy od terminów przedstawiania sprawozdań, ustanowionych w art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 479/2009. Termin szesnastu miesięcy ulega odpowiedniej zmianie w przypadku zastosowania przepisów art. 3 ust. 5 lub art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy Rada stwierdzi, iż świadomie planowany deficyt jest nadmierny, zastosowana zostaje procedura przyspieszona.

▼ M3*Artykuł 8*

1. Każdą decyzję Rady na mocy art. 126 ust. 11 TFUE o zaostrożeniu sankcji podejmuje się nie później niż dwa miesiące po terminach przedstawiania sprawozdań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2009.
2. Każdą decyzję Rady na mocy art. 126 ust. 12 TFUE o uchyleniu niektórych lub wszystkich jej decyzji podejmuje się tak szybko, jak to możliwe, a w każdym razie nie później niż dwa miesiące po terminach przedstawiania sprawozdań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2009.
3. Decyzję Rady na mocy art. 126 ust. 12 TFUE podejmuje się wyłącznie w przypadku, gdy deficyt został obniżony do poziomu poniżej wartości odniesienia, a prognozy Komisji wskazują, że sytuacja ta utrzyma się w bieżącym i kolejnym roku, oraz w przypadku gdy procedura nadmiernego deficytu została wszczęta na podstawie kryterium długu, dane państwo członkowskie przestrzegало ścieżki korekty wydatków netto określonej przez Radę zgodnie z art. 3 ust. 4 lub art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

▼ B

SEKCJA 3

ZAWIESZENIE I MONITORING*Artykuł 9***▼ M3**

1. Procedura nadmiernego deficytu zostaje zawieszona gdy:
 - a) dane państwo członkowskie stosuje się do zaleceń wydanych zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE;
 - b) dane uczestniczące państwo członkowskie stosuje się do wezwań wydanych zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE.

▼ M1

2. Okres zawieszenia procedury nie jest uwzględniany w okresie, o którym mowa w art. 6, ani w okresie, o którym mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia.
3. Po upływie okresu, o którym mowa w pierwszym zdaniu art. 3 ust. 4, oraz okresu, o którym mowa w drugim zdaniu ►**M2** art. 6 ust. 2 ◀ niniejszego rozporządzenia, Komisja informuje Radę, czy podjęte środki wydają się jej zdaniem wystarczające dla zapewnienia odpowiedniego postępu na drodze do korekty nadmiernego deficytu w określonych przez Radę terminach, o ile środki te zostaną w pełni wdrożone, a rozwój sytuacji gospodarczej będzie zgodny z prognozami. Oświadczenie Komisji podawane jest do publicznej wiadomości.

▼ M3*Artykuł 10*

1. Rada i Komisja regularnie monitorują realizację działań podjętych:
 - przez dane państwo członkowskie w odpowiedzi na zalecenia wydane na mocy art. 126 ust. 7 TFUE;
 - przez dane uczestniczące państwo członkowskie w odpowiedzi na wezwanie wydane na mocy art. 126 ust. 9 TFUE;

▼ M3

2. Jeżeli działania uczestniczącego państwa członkowskiego nie są realizowane lub, w opinii Rady, działania te okazują się nieadekwatne, Rada niezwłocznie podejmuje decyzję na mocy, odpowiednio, art. 126 ust. 9 lub 11 TFUE.

3. Jeżeli rzeczywiste dane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 479/2009 wskazują, że nadmierny deficyt nie został skorygowany przez uczestniczące państwo członkowskie w terminach określonych w zaleceniu wydanym na mocy art. 126 ust. 7 TFUE albo w wezwaniach wydanych na mocy art. 126 ust. 9 TFUE, Rada niezwłocznie podejmuje decyzję na mocy, odpowiednio, art. 126 ust. 9 lub 11 TFUE.

▼ M2*Artykuł 10a***▼ M3**

1. Komisja zapewnia stały dialog z organami państw członkowskich zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia. W tym celu Komisja w szczególności przeprowadza misje z myślą o ocenie bieżącej sytuacji gospodarczej w danym państwie członkowskim i rozpoznaniu wszelkich ryzyk lub trudności związanych z realizacją celów niniejszego rozporządzenia oraz umożliwia wymianę poglądów z innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w tym z krajowymi niezależnymi instytucjami fiskalnymi.

2. Po przyjęciu przez Radę wezwania na mocy art. 126 ust. 9 TFUE i na wniosek parlamentu danego państwa członkowskiego, Komisja może przedstawić swoją ocenę sytuacji gospodarczej i fiskalnej w danym państwie członkowskim. Wzmocnionym nadzorem można objąć państwa członkowskie będące adresatami zaleceń i wezwań wystosowanych w następstwie decyzji podjętej na mocy art. 126 ust. 8 TFUE i decyzji podjętych na mocy art. 126 ust. 11 TFUE w celu monitorowania na miejscu. Odnosne państwa członkowskie dostarczają wszelkich informacji niezbędnych do przygotowania i przeprowadzenia misji.

▼ M2

3. Komisja może, w stosownych przypadkach, zaprosić przedstawicieli Europejskiego Banku Centralnego do udziału w misjach nadzoru w państwie członkowskim, którego walutą jest euro lub które uczestniczy w Porozumieniu z dnia 16 marca 2006 r. pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym oraz krajowymi bankami centralnymi państw członkowskich spoza strefy euro określającym procedury operacyjne mechanizmu kursów walutowych w trzecim etapie Unii Gospodarczej i Walutowej ⁽¹⁾ (ERM II).

4. Komisja informuje Radę o wynikach misji, o której mowa w ust. 2, oraz może podjąć decyzję o podaniu swoich ustaleń do wiadomości publicznej.

5. Komisja przekazuje odnośnym państwom członkowskim wstępne ustalenia z misji nadzoru, o których mowa w ust. 2, tak aby państwa te mogły się ustosunkować do tych ustaleń.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 25.3.2006, s. 21.

▼ B

SEKCJA 4

SANKCJE

▼ M2*Artykuł 11*

W każdym przypadku gdy Rada zgodnie z art. 126 ust. 11 TFUE zdecyduje o nałożeniu sankcji na uczestniczące państwo członkowskie, z zasady nakładana jest grzywna. Oprócz takiej grzywny Rada może podjąć decyzję o zastosowaniu innych środków przewidzianych w art. 126 ust. 11 TFUE.

▼ M3*Artykuł 12*

1. Kwota grzywny wynosi maksymalnie 0,05 % najnowszego szacunkowego PKB z poprzedniego roku za okres sześciu miesięcy i jest uiszczana co sześć miesięcy do czasu, gdy Rada uzna, że dane państwo członkowskie podjęło skuteczne działania w odpowiedzi na wezwanie wydane na mocy art. 126 ust. 9 TFUE.

2. W każdym okresie sześciu miesięcy następującym po okresie, w którym nałożona została grzywna, do momentu uchylecia decyzji o istnieniu nadmiernego deficytu Rada ocenia, czy dane uczestniczące państwo członkowskie podjęło skuteczne działania w odpowiedzi na wezwanie Rady wydane zgodnie z art. 126 ust. 9 TFUE. W takiej dokonywanej co sześć miesięcy ocenie Rada decyduje, zgodnie z art. 126 ust. 11 TFUE, o wzmocnieniu sankcji, chyba że uczestniczące państwo członkowskie zastosowało się do wezwania Rady.

▼ M2

▼ M3*Artykuł 14*

Zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE Rada uchyla sankcje, o których mowa w art. 126 ust. 11 tiret pierwsze i drugie TFUE, w zależności od skali postępów poczynionych przez dane uczestniczące państwo członkowskie w korygowaniu nadmiernego deficytu.

Artykuł 15

Zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE Rada uchyla wszelkie niezrealizowane sankcje w przypadku uchylecia decyzji o istnieniu nadmiernego deficytu. Grzywny nałożone zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia nie będą zwracane danemu uczestniczącemu państwu członkowskiemu.

Artykuł 16

Grzywny, o których mowa w art. 12, stanowią dochód ogólny dla budżetu Unii.

▼ B

SEKCJA 5

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

▼ M3

Artykuł 17a

1. Do dnia 31 grudnia 2030 r., a następnie co 5 lat, Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia.

W sprawozdaniu tym, dokonuje się:

- a) oceny skuteczności niniejszego rozporządzenia w osiągnięciu założonego celu, zgodnie z art. 1 ust. 1; oraz
- b) postępów w zapewnianiu ściślejszej koordynacji polityk gospodarczych i trwałej konwergencji wyników gospodarczych państw członkowskich, zgodnie z TFUE.

2. W stosownych przypadkach, do sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 dołącza się wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia.

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 przekazywane jest Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 17b

Rada, na zalecenie Komisji, przyjmuje zmienione zalecenie na mocy art. 126 ust. 7 TFUE lub zmienione wezwanie na mocy art. 126 ust. 9 TFUE skierowane do państw członkowskich, które są objęte zaleceniem na mocy art. 126 ust. 7 TFUE lub wezwaniem na mocy art. 126 ust. 9 TFUE w dniu 30 kwietnia 2024 r. i które podjęły skuteczne działania.

Rada przyjmuje zmienione zalecenie lub wezwanie wraz z przyjęciem zalecenia na podstawie art. 17 rozporządzenia (UE) 2024/1263 określającego ścieżkę wydatków netto.

▼ B*Artykuł 18*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼ M3